
Sesijas dokuments

A9-0212/2021

22.6.2021

ZIŅOJUMS

par makroekonomiskā tiesiskā regulējuma pārskatīšanu, lai panāktu labāku ietekmi uz Eiropas reālo ekonomiku un uzlabotu lēmumu pieņemšanas pārredzamību un demokrātisko pārskatatbildību (2020/2075(INI))

Ekonomikas un monetārā komiteja

Referente: *Margarida Marques*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS	20
KONSTITUCIONĀLO JAUTĀJUMU KOMITEJAS ATZINUMS	24
INFORMĀCIJA PAR PIEŅEMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ	31
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA.....	32

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par makroekonomiskā tiesiskā regulējuma pārskatīšanu, lai panāktu labāku ietekmi uz Eiropas reālo ekonomiku un uzlabotu lēmumu pieņemšanas pārredzamību un demokrātisko pārskatatbildību (2020/2075(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, kas parakstīts Romā 1957. gadā,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un jo īpaši tā 121., 122., 126. un 136. pantu un Protokolu Nr. 12,
- ņemot vērā 2010. gada 20. oktobra rezolūciju par finanšu, ekonomikas un sociālo krīzi — ieteikumi veicamajiem pasākumiem un iniciatīvām (vidusposma ziņojums)¹ un 2011. gada 6. jūlija rezolūciju par finanšu, ekonomikas un sociālo krīzi — ieteikumi veicamajiem pasākumiem un iniciatīvām²,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 8. novembra Direktīvu 2011/85/ES par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām³,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1173/2011 par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu eurozonā⁴,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1174/2011 par izpildes pasākumiem pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības koriģēšanai eurozonā⁵,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1175/2011, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu⁶,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1176/2011 par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību⁷,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 8. novembra Regulu (ES) Nr. 1177/2011, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1467/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta

---

¹ OV C 70E, 8.3.2012., 19. lpp.

² OV C 33E, 5.2.2013., 140. lpp.

³ OV L 306, 23.11.2011., 41. lpp.

⁴ OV L 306, 23.11.2011., 1. lpp.

⁵ OV L 306, 23.11.2011., 8. lpp.

⁶ OV L 306, 23.11.2011., 12. lpp.

⁷ OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.

novēršanas procedūras īstenošanu⁸,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 21. maija Regulu (ES) Nr. 472/2013 par to eurozonas dalībvalstu ekonomiskās un budžeta uzraudzības pastiprināšanu, kurās ir vai kurām draud nopietnas finanšu stabilitātes grūtības⁹,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 21. maija Regulu (ES) Nr. 473/2013 par kopīgiem noteikumiem budžeta plānu projektu uzraudzībai un novērtēšanai un pārmērīga budžeta deficīta novēršanai eurozonas dalībvalstīs¹⁰,
- ņemot vērā 2015. gada 24. jūnija rezolūciju par ekonomikas pārvaldības sistēmas pārskatīšanu — padarītā darba izvērtējums un jauni uzdevumi¹¹,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 10. februāra paziņojumu “Elastīguma vislabākā izmantošana saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta esošajiem noteikumiem” (COM(2015)0012/2),
- ņemot vērā četru priekšsēdētāju 2012. gada 5. decembra ziņojumu “Virzība uz patiesu ekonomikas un monetāro savienību”, piecu priekšsēdētāju 2015. gada 22. jūnija ziņojumu par Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšanu, Komisijas 2017. gada 1. marta balto grāmatu par Eiropas nākotni un Komisijas 2017. gada 31. maija pārdomu dokumentu par ekonomiskās un monetārās savienības padziļināšanu,
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 03/2018 “Makroekonomikas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras (MNPP) revīzija”,
- ņemot vērā Komisijas 2019. gada 11. decembra paziņojumu “Eiropas zaļais kurss” (COM(2019)0640),
- ņemot vērā Parlamenta 2020. gada 15. janvāra rezolūciju par Eiropas zaļo kursu¹²,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 5. februāra paziņojumu “Ekonomikas pārvaldības pārskats” (COM(2020)0055),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 13. marta paziņojumu “Koordinēta ekonomikas reakcija uz Covid-19 uzliesmojumu” (COM(2020)0112),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 20. marta paziņojumu par Stabilitātes un izaugsmes pakta vispārējās izņēmuma klauzulas iedarbināšanu (COM(2020)0123),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 27. maija paziņojumu “Eiropas lielā stunda — jāatjaunojas un jāsigatavo ceļš nākamajai paaudzei” (COM(2020)0456),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 27. maija paziņojumu “ES budžets — Eiropas

---

⁸ OV L 306, 23.11.2011., 33. lpp.

⁹ OV L 140, 27.5.2013., 1. lpp.

¹⁰ OV L 140, 27.5.2013., 11. lpp.

¹¹ OV C 407, 4.11.2016., 86. lpp.

¹² Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0005.

atvесеlоšanas plāna dzinējspēks” (COM(2020)0442),

- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 28. maija priekšlikumu Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Savienības Atvесеlоšanas instrumentu ekonomikas atvесеlоšanas atbalstam pēc Covid-19 pandēmijas (COM(2020)0441),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2020. gada 18. jūnija Regulu (ES) 2020/852 par regulējuma izveidi ilgspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar kuru groza Regulu (ES) 2019/2088¹³,
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 16/2020 “Eiropas pusgads — konkrētām valstīm adresētie ieteikumi pievēršas svarīgiem jautājumiem, tomēr tie jāīsteno labāk”,
- ņemot vērā Eiropas Fiskālās padomes (EFP) 2019. gada 11. septembra novērtējumu par ES fiskālajiem noteikumiem, galveno uzmanību pievēršot sešu un divu tiesību aktu kopumam, EFP 2019. gada 29. oktobra gada ziņojumu, EFP 2020. gada 24. marta paziņojumu par Covid-19, EFP 2020. gada 1. jūlija novērtējumu par eurozonai atbilstošu fiskālo nostāju 2021. gadā, un EFP 2020. gada 20. oktobra gada ziņojumu,
- ņemot vērā Eiropadomes 2020. gada 11. decembra secinājumus par DFS un atvесеlоšanas instrumentu *Next GenerationEU*, Covid-19, klimata pārmaiņām, drošību un ārējām attiecībām,
- ņemot vērā iestāžu 2020. gada 16. decembra nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību, kā arī par jauniem pašu resursiem, tostarp par ceļvedi jaunu pašu resursu ieviešanai¹⁴,
- ņemot vērā 2020. gada 17. aprīļa rezolūciju par koordinētu ES rīcību Covid-19 pandēmijas un tās seku apkarošanai¹⁵,
- ņemot vērā 2020. gada 15. maija rezolūciju par jauno DFS, pašu resursiem un atvесеlоšanas plānu¹⁶,
- ņemot vērā Padomes 2020. gada 19. maija Regulu (ES) 2020/672, ar ko izveido Eiropas pagaidu atbalsta instrumentu bezdarba risku mazināšanai ārkārtas situācijā (*SURE*) pēc Covid-19 uzliesmojuma¹⁷,
- ņemot vērā Eiropadomes 2020. gada 21. jūlija secinājumus,
- ņemot vērā 2020. gada 23. jūlija rezolūciju par Eiropadomes 2020. gada 17.–21. jūlija ārkārtas sanāksmes secinājumiem¹⁸,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 17. septembra paziņojumu “2021. gada ilgspējīgas

---

¹³ OV L 198, 22.6.2020., 13. lpp.

¹⁴ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0358.

¹⁵ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0054.

¹⁶ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0124.

¹⁷ OV L 159, 20.5.2020., 1. lpp.

¹⁸ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0206.

- izaugsmes stratēģija” (COM(2020)0575),
- ņemot vērā 2020. gada 16. septembra nostāju par projektu Padomes lēmumam par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu¹⁹,
  - ņemot vērā 2020. gada 13. novembra rezolūciju par ilgtspējīgas Eiropas investīciju plānu — zaļā kursa finansēšana²⁰,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 12. februāra Regulu (ES) 2021/241, ar ko izveido Atveseļošanas un noturības mehānismu²¹,
  - ņemot vērā Komisijas 2021. gada februāra Eiropas ekonomikas prognozi: 2021. gada ziema (iestāžu dokuments Nr. 144),
  - ņemot vērā Komisijas 2021. gada 3. marta paziņojumu “Apritējis gads kopš Covid-19 uzliesmojuma: fiskālās politikas atbildes pasākumi” (COM(2021)0105),
  - ņemot vērā Komisijas 2020. gada 5. februāra paziņojumu “Ekonomikas pārvaldības pārskats. Ziņojums par regulu (ES) Nr. 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 un 473/2013 piemērošanu un par Padomes Direktīvas 2011/85/ES piemērotību” (COM(2020)0055),
  - ņemot vērā Komisijas 2021. gada maija Eiropas ekonomikas prognozi: 2021. gada pavasaris (iestāžu dokuments Nr. 149),
  - ņemot vērā Komisijas 2021. gada 2. jūnija paziņojumu “Ekonomikas politikas koordinēšana 2021. gadā: pārvarēt Covid-19 krīzi, atbalstīt atveseļošanu un modernizēt mūsu ekonomiku” (COM(2021)0500),
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Konstitucionālo jautājumu komitejas atzinumu (A9-0212/2021),
  - ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,
- A. tā kā pēdējo 30 gadu laikā ekonomikas pārvaldības sistēmā ir veiktas vairākas izmaiņas, lai novērstu tās struktūras un īstenošanas nepilnības un lai to pielāgotu jaunu problēmu risināšanai;
- B. tā kā pašreizējā pārvaldības sistēmā ir konceptuāli un praktiski trūkumi, kas noved pie pārāk sarežģītiem noteikumiem, vājas izpildes, atbildības un stimulu trūkuma, kas neļauj īstenot simetrisku preciklisku politiku; tā kā ar pašreizējo regulējumu nav izdevies ne samazināt atšķirības ES, ne aizsargāt vai stimulēt izaugsmi veicinošas publiskās investīcijas;
- C. tā kā pēc globālās finanšu krīzes EMS secīgās reformas bija vērstas uz riska samazināšanu, bet neieviesa riska dalīšanas elementus;

---

¹⁹ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0220.

²⁰ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0305.

²¹ OV L 57, 18.2.2021., 17. lpp.

- D. tā kā makroekonomikas korekciju programmas neparedz pietiekamu valstu līdzdalību un ir radījušas paliekošu kaitējumu to valstu sociālajai struktūrai, kuras tās īsteno;
- E. tā kā Komisija 2015. gadā pieņēma norādījumus par to, kā optimāli izmantot Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumu elastību, lai stiprinātu saikni starp strukturālām reformām, investīcijām un fiskālo atbildību;
- F. tā kā Eiropas Savienība saskaras ar daudzām ilgtermiņa problēmām: sabiedrības veselības krīzi, klimata krīzi un investīciju trūkumu publiskajā infrastruktūrā, kas palielina sociālekonomiskās atšķirības;
- G. tā kā divējādās pārkārtošanās radītajām problēmām ir nepieciešamas papildu publiskās investīcijas, ko pašreizējā fiskālā sistēma kavē; tā kā, neraugoties uz vēsturiski zemām procentu likmēm, gan publiskā, gan privātā sektora investīcijas jau pirms krīzes bija nepietiekamas;
- H. tā kā pēc finanšu un valsts parāda krīzes tika samazinātas bruto publiskās investīcijas un daudzās dalībvalstīs neto publiskās investīcijas ir pat negatīvas, kas nozīmē, ka pašreizējā fiskālā sistēma noved pie pārmērīgi recesīviem konsolidācijas pasākumiem un sekmē publisko investīciju samazināšanos fiskālās konsolidācijas periodos;
- I. tā kā investīciju finansējuma trūkums ir ievērojams, kas būtu jānovērš: 470 miljardi EUR gadā līdz 2030. gadam ES vides mērķu sasniegšanai²², 142 miljardi EUR gadā sociālajai infrastruktūrai, piemēram, slimnīcām un skolām²³, un 190 miljardi EUR gadā valsts pamatkapitāla stabilizēšanai²⁴;
- J. tā kā valstu parāda līmenis pandēmijas sākumā bija augsts un tā kā iepriekš nepieredzētā ekonomikas recesija, iepriekš nepieredzētie valstu fiskālie pasākumi, reaģējot uz pandēmiju, un nepieciešamība atbalstīt ilgspējīgu un iekļaujošu atveseļošanas ietekmēs publiskās finanses, rezultātā novedot pie iepriekš nepieredzēti augstas ES parāda attiecības pret IKP virs 100 % no IKP;
- K. tā kā vides²⁵ un sociālā ilgspēja ir savstarpēji saistītas ar ilgtermiņa fiskālās ilgspējas riskiem;
- L. tā kā pandēmija rada iepriekš nepieredzētu ārēju satricinājumu ar lielu asimetrisku ietekmi, kas negatīvi atsaucas ES ekonomikas prognozē un palielina atšķirības starp

²² Komisija, SWD(2020)0098 - "*Identifying Europe's recovery needs*" ("Eiropas atveseļošanās vajadzību apzināšana"), 27.5.2020., 14.–16. lpp.

²³ Šī aplēse ietver tikai veselības un ilgtermiņa aprūpi (70 miljardi EUR), izglītību un mūžizglītību (15 miljardi EUR) un cenas ziņā pieejamus mājokļus (57 miljardi EUR). Avots: *Fransen, L., Bufalo, G., Reviglio, E., "Boosting Investment in Social Infrastructure in Europe - Report of the High-Level Task Force on Financing Social Infrastructure in Europe"* ("Investīciju sekmēšana Eiropas sociālajā infrastruktūrā. Augsta līmeņa darba grupas ziņojums par Eiropas sociālās infrastruktūras finansēšanu", 2018. gads, 116. lpp.).

²⁴ Komisija, SWD(2020)0098 final - "*Identifying Europe's recovery needs*" ("Eiropas atveseļošanās vajadzību apzināšana"), 27.5.2020., 18.–20. lpp.

²⁵ "*Extreme disaster tend to lower economic output*" ("Ārkārtējas katastrofas parasti samazina ekonomikas ražīgumu") (*Botzen, Deschenes un Sanders, 2019. gads*); SVF prognozē, ka lielas ar laikapstākļiem saistītas katastrofas varētu negatīvi ietekmēt faktisko IKP uz vienu iedzīvotāju un ka valstīm, kuras ir labāk aprīkotas lielu dabas katastrofu novēršanai, varētu būt vieglāk pārciest šo ietekmi.

dalībvalstīm;

- M. tā kā pandēmija ir palielinājusi jau iepriekš pastāvējušo nevienlīdzību un nabadzību un ir parādījusi Eiropas sociālā modeļa un sociālās drošības tīklu nozīmīgumu;
  - N. tā kā ekonomikas prognozes^{26,27} Eiropā uzrāda nepilnīgu un nevienmērīgu atveseļošanu, kas notiek dažādos ātrumos; tā kā vakcīnu izplatīšana paātrinās un pastāv ievērojami riski, ka radīsies atšķirības un saasināsies nevienlīdzība starp valstīm, nozarēm un sabiedrības daļām, jo īpaši ciešot gados jauniem darba ņēmējiem, sievietēm un mazkvalificēta darba ņēmējiem;
  - O. tā kā joprojām pastāv ilgtermiņa riski, kas var radīt paliekošu kaitējumu dažu dalībvalstu ekonomikai, un tādēļ atbalsta atcelšana būtu jāpapildina ar pasākumiem darbvietu radīšanas un ieņēmumu pārdales veicināšanai, proti, izmantojot jaunu prasmju apguves un pārkvalifikācijas programmas, kā arī vajadzības gadījumā ienākumu atbalstu;
  - P. tā kā ģeopolitiskie riski varētu ietekmēt valsts parāda atmaksājamību;
  - Q. tā kā diskrecionārais fiskālais atbalsts dalībvalstīs tika sniegts dažādos apmēros un ar atšķirīgu struktūru, parādot nepārprotamu pozitīvu saistību starp fiskālo telpu un politikas reaģēšanas apmēru, kas noveda pie asimetriskas reaģēšanas, kura varētu radīt arī nevienlīdzīgus konkurences apstākļus iekšējā tirgū un vēl lielākas atšķirības atveseļošanās ātrumā;
  - R. tā kā ES reakcija uz krīzi²⁸ ir nostiprinājusi EMS un līdz šim tai ir izdevies radīt uzticēšanos un palāvību, tādējādi mazinot finanšu tirgu svārstīgumu; šajā saistībā uzsver ES obligāciju emitēšanas nozīmīgumu;
  - S. tā kā Komisija 2020. gadā uzsāka sabiedrisko apspriešanu par ekonomikas pārvaldības sistēmas efektivitātes pārskatīšanu, taču to iztraucēja Covid-19 pandēmijas sākums,
1. aicina Komisiju atsākt publiskas debates par ES ekonomikas pārvaldības sistēmas pārskatīšanu un pārskatīšanas rezultātā nākt klajā ar visaptverošiem un uz nākotni vērstiem tiesību aktu priekšlikumiem; norāda, ka ekonomikas pārvaldības sistēmas pārskatīšana tika apturēta pandēmijas dēļ;

Fiskālā politika ceļā uz ilgtspējīgu un iekļaujošu atveseļošanu

2. atzinīgi vērtē Stabilitātes un izaugsmes pakta vispārējās izņēmuma klauzulas iedarbināšanu, ko pilnībā pamato pandēmijas ekonomiskā un sociālā ietekme; norāda, ka vispārējā izņēmuma klauzula neaptur Stabilitātes un izaugsmes pakta procedūras, un atzīst, ka tā ļaus Komisijai un Padomei veikt nepieciešamos politikas koordinācijas pasākumus saskaņā ar pakta, vienlaikus atkāpjoties no parasti piemērojamajām budžeta

---

²⁶ Komisijas 2021. gada pavasara ekonomikas prognozes liecina, ka 2020. gadā ES IKP būs samazinājies par 6,1 % un eurozonas IKP — par 6,6 %. Paredzams, ka IKP pieaugums īstermiņā atjaunosies lēni, proti, Eiropas Savienībā 4,2 % 2021. gadā un 4,4 % 2022. gadā un eurozonā 4,3 % 2021. gadā un 4,4 % 2022. gadā.

²⁷ “*World Economic Outlook: Managing Divergent Recoveries*” (“Pasaules ekonomikas perspektīvas: atšķirīgas atveseļošanās gaitas pārvaldība”), SVF (2021. gada aprīlis).

²⁸ It sevišķi ar atveseļošanas pasākumu kopumu un ar *SURE* instrumentu.

prasībām; uzsver, ka vispārējā izņēmuma klauzula ir ļāvusi dalībvalstīm pieņemt ļoti apjomīgus izdevumu un ieņēmumu pasākumus, lai mazinātu pandēmijas ekonomisko un sociālo ietekmi, un ka fiskālais atbalsts būtu pakāpeniski jāizbeidz, lai atbalstītu dalībvalstu centienus uzturēt atlabšanu un stiprināt ekonomisko un sociālo noturību; norāda, cik elastīga ir pašreizējā ekonomikas pārvaldības sistēma koordinētajā politikas reakcijā uz Covid-19 krīzi;

3. atzinīgi vērtē Komisijas 2021. gada 3. marta paziņojumu ar ierosinātajiem apsvērumiem par vispārējās izņēmuma klauzulas atcelšanu vai turpmāku atstāšanu spēkā; norāda, ka būtu jāņem vērā ekonomikas stāvokļa vispārējs novērtējums, balstoties galvenokārt uz kvantitatīviem kritērijiem; piekrīt, ka galvenais kvantitatīvais kritērijs ir ekonomikas aktivitātes līmenis ES vai eurozonā salīdzinājumā ar pirmskrīzes līmeni; tomēr šajā sakarā uzsver, cik svarīga ir veselības, sociālā un ekonomiskā stāvokļa attīstība visā ES un eurozonas ekonomikā; atzinīgi vērtē Komisijas 2021. gada 2. jūnija paziņojumu par ekonomikas politikas koordināciju²⁹, kurā norādīts, ka Stabilitātes un izaugsmes pakta vispārējo izņēmuma klauzulu turpinās piemērot 2022. gadā un paredzams, ka no 2023. gada tā tiks atcelta;
4. uzskata, ka ekonomikas pārvaldības sistēmas pārskatīšana notiks sarežģītos apstākļos, proti, pie zemām procentu likmēm, bezprecedenta mantotā parāda un kontekstā ar vērienīgu fiskālās atveseļošanas pasākumu kopumu, ko veido ES parāda finansētas dotācijas un aizdevumi;
5. uzskata, ka ir jāpārskata ES ekonomikas pārvaldības sistēma; piekrīt Eiropas Fiskālajai padomei (EFP), ka ir svarīgi nodrošināt skaidru virzību uz fiskālās sistēmas pārskatīšanu, vēlams, pirms vispārējās izņēmuma klauzulas atcelšanas;
6. apzinās, ka pārskatīšanas uzsākšana pēc vispārējās izņēmuma klauzulas atcelšanas padarīs to sarežģītāku, apšaubāmāku un strīdīgāku; tādēļ uzskata, ka ekonomikas pārvaldības sistēmas pārskatīšana ir jāapsver pirms varētu notikt iespējamā atgriešanās pie fiskālajiem noteikumiem;
7. norāda, ka pašreizējā kontekstā fiskālās sistēmas piemērošana, it sevišķi korekcijas gaita, novestu pie parāda pārmērīgi ātras samazināšanas, kas varētu iedragāt tautsaimniecību atveseļošanas un potenciāli novājināt dalībvalstu apņemšanos ievērot noteikumus;
8. aicina Komisiju sniegt skaidras fiskālās politikas pamatnostādnes dalībvalstīm laikā, kad tiek iedarbināta vispārējā izņēmuma klauzula, kuras mērķis ir panākt piesardzīgu vidēja termiņa fiskālo stāvokli un nodrošināt fiskālo stabilitāti vidējā termiņā; tiklīdz vispārējā izņēmuma klauzula tiks atcelta un kamēr vēl nebūs ieviesta pārskatīta sistēma, prasa izmantot visas elastības iespējas, kas paredzētas pašreizējā ekonomikas pārvaldības sistēmā, piemēram, “ārkārtēju apstākļu klauzulu”, katrai valstij pieejot individuāli, lai novērstu priekšlaicīgu fiskālo konsolidāciju un ierobežotu negatīvu ilgtermiņa seku risku;
9. uzskata, ka virzībai uz ekonomikas rādītājiem un korekcijas gaitai ir jābūt piesardzīgai,

---

²⁹ Komisijas paziņojums “Ekonomikas politikas koordinēšana 2021. gadā: pārvarēt Covid-19 krīzi, atbalstīt atveseļošanu un modernizēt mūsu ekonomiku”, Brisele, 2021. gada 2. jūnijs, (COM(2021)0500).

un tāpēc prasa pārskatīt Stabilitātes un izaugsmes pakta rokasgrāmatu un rīcības kodeksu; uzsver, ka fiskālajos norādījumos būtu jāizvairās no noslieces uz procikliskumu, jāveicina augšupēja konverģence, jāstiprina ilgtspējīga, iekļaujoša, zaļa un digitāla izaugsme, dodot ieguldījumu Eiropas zaļajā kursā un Eiropas sociālo tiesību pīlāra īstenošanā, jāņem vērā atšķirīgās situācijas dalībvalstīs un jāvērsas pret makroekonomisko nelīdzsvarotību;

10. uzskata, ka *NextGenerationEU (NGEU)* aizdevumi būtu jāreģistrē kā valsts parāds; aicina Komisiju atjauninātajās Stabilitātes un izaugsmes pakta īstenošanas pamatnostādņēs paredzēt ar *NGEU* aizdevumiem finansētus izdevumus tādā pašā režīmā, kādu piemēro attiecībā uz Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (ESIF) kontekstā ar Komisijas paziņojumu par elastīgumu;
11. prasa saglabāt ekspansīvu fiskālo nostāju tik ilgi, cik nepieciešams, lai atbalstītu atveseļošanu no Covid-19 pandēmijas un virzītu transformatīvās pārmaiņas, padarot ekonomiku zaļāku, digitalizētāku un iekļaujošāku, vienlaikus nodrošinot fiskālo ilgtspēju vidējā termiņā; iesaka neatcelt atbalstu pārāk agri un piekrist Komisijas ieteikumam, ka fiskālajai politikai arī turpmāk jābūt elastīgai un pēc vajadzības jāpielāgojas situācijas attīstībai; uzskata, ka atveseļošanas gaitā fiskālajiem atbalsta pasākumiem būtu jāklūst mērķtiecīgākiem; atbalsta politikas virzienus, kas ir pielāgoti pandēmijas posmam, ekonomikas atveseļošanas gaitai un valstu konkrētajiem apstākļiem;
12. aicina Komisiju nodrošināt, ka dalībvalstis izstrādā ticamas izejas stratēģijas no pasākumiem, kas ieviesti saistībā ar krīzi, vienlaikus neapdraudot turpmākās fiskālās trajektorijas;
13. norāda uz risku, ka pandēmijas dēļ varētu rasties ilgtermiņa negatīva ietekme uz kapitāla uzkrāšanu un darba tirgu, kas varētu kavēt ekonomikas attīstību; uzsver, ka atveseļošanās, visticamāk, noritēs nevienmērīgi un fiskālajai politikai būtu jāierobežo paliekoša negatīvā ietekme un jāsamazina nevienlīdzība, atbalstot tos ekonomikas un sabiedrības segmentus, kas pakļauti augstākam atšķirību riskam;
14. aicina dalībvalstis augstas kvalitātes fiskālo atbalstu iekļaut ticamās vidēja termiņa sistēmās un sagatavot pamatīgus vidēja termiņa fiskālās politikas plānus, lai nodrošinātu, ka gadījumos, kad ir vajadzīgi ekspansīvi fiskālie pasākumi, tos atbalsta izaugsmes un iekļaujoši pasākumi, un lai nodrošinātu, ka fiskālā politika pilda savu precikliskuma lomu, paturot prātā, ka ārkārtas pasākumiem ir jābūt īslaicīgiem, ierobežotiem un mērķtiecīgiem, lai nodrošinātu vidēja termiņa fiskālo ilgtspēju; aicina dalībvalstis attiecīgi uzraudzīt fiskālos riskus, proti, iespējamās saistības; atgādina, ka ir aizvien svarīgāk uzraudzīt ar ilgtspēju saistītus fiskālos riskus; norāda, ka šāda laba publisko finanšu pārvaldības prakse uzlabotu pārredzamību un pārskatatbildību;
15. atzinīgi vērtē ES iestāžu un dalībvalstu tūlītējo un koordinēto ekonomikas politikas reakciju nolūkā izvairīties no uzņēmumu maksātnespējas un bezdarba strauja pieauguma; iesaka vispārīgāku atbalstu pakāpeniski aizstāt ar mērķtiecīgākām shēmām, lai ierobežotu korporatīvās spriedzes un paliekošu negatīvu seku risku; iesaka koncentrēt publisko atbalstu tikai uz uzņēmumiem, kas ir dzīvotspējīgi ilgtermiņā ES zaļās un digitālās programmas izpratnē;

16. norāda, ka fiskālā nostāja dalībvalstīs, kā arī makroekonomikas satvars ir bieži atbalstījuši prociklisku fiskālo politiku gan labvēlīgos, gan nelabvēlīgos ekonomikas apstākļos, proti, dažos periodos nav veidotas pietiekamas rezerves, savukārt citos nav pietiekami izmantota fiskālā telpa; turklāt norāda, ka bija novērojama pozitīva korelācija starp dalībvalstu fiskālo telpu un spēju daudz ātrāk un bez saistītajām aizņēmumu izmaksām ātri mobilizēt fiskālo stimulu kopumu, kas ir palīdzējis mazināt pandēmijas negatīvās sociālekonomiskās sekas;
17. uzsver, cik lielā mērā fiskālā politika palīdz dalībvalstīm būt vienlīdz spējīgām nodrošināt ilgtspējīgu, zaļu, digitālu un iekļaujošu atveseļošanu, no vienas puses, un, no otras puses, nodrošināt ilgtspējīgu fiskālo politiku un valsts parāda ilgtspēju ilgtermiņā;
18. uzskata, ka kopējai Eiropas fiskālajai reakcijai (*NextGenerationEU*) ir izšķiroša nozīme ekonomikas atveseļošanā; prasa ātri un efektīvi izmantot resursus no *NGEU*, vienlaikus pilnībā ievērojot noteiktos kritērijus, kam būs būtiska nozīme ilgtspējīgas un iekļaujošas ekonomikas atveseļošanas atbalstīšanā un produktivitātes un investīciju veicināšanā visā ES;

Makroekonomikas tiesiskā regulējuma pārskatīšana

19. uzsver monetārās politikas un fiskālās politikas raksturīgo mijiedarbību, vienlaikus pilnībā ievērojot ECB pilnvaras un neatkarību un aizsargājot tās demokrātisko leģitimitāti; norāda uz panākumiem, kas gūti, pienācīgi un atbildīgi izveidojot abas politikas jomas, palīdzot sniegt nepieciešamo atbalstu ekonomikām pēc Covid-19 krīzes, pirmajai saglabājot labvēlīgus finansēšanas nosacījumus un otrajai atbalstot uzņēmumus, darba ņēmējus un iedzīvotājus, tādējādi apliecinot šo politiku gatavību reaģēt uz šo krīzi; uzskata, ka būtu jāizvairās arī no fiskālās politikas instrumentu priekšlaicīgas atcelšanas, lai nekavētu atveseļošanas programmas stimulus;
20. uzsver, ka monetārā politika pēdējos gados un krīzes laikā ir uzņēmusies galveno stabilizēšanas slogu; norāda, ka pandēmijas izraisītā krīze ir parādījusi, ka par stabilizāciju nevar būt atbildīga monetārā politika vien un ka lielāka loma būtu jāatvēl fiskālajai politikai; lai gan pašreizējie monetārie apstākļi ir labvēlīgi un veicina ekonomikas atveseļošanas krīzes laikā, brīdina, ka nevajadzētu pārāk lielā mērā paļauties uz labvēlīgu monetārās politikas nostāju un ārkārtīgi zemām valsts parāda izmaksām;
21. uzsver, ka valstu fiskālajai politikai kopā ar Savienības politikas virzieniem būs svarīga nozīme, pildot Eiropas Savienības saistības un pienākumus globālajā cīņā pret klimata pārmaiņām;
22. uzsver, ka pastāv strukturāli faktori, piemēram, novecošana, uzkrājumu pieaugums, zema inflācija, investīciju tendences un produktivitātes palēnināšanās, kas vidējā termiņā un ilgtermiņā varētu saglabāt reālās procentu likmes zemā līmenī; uzskata, ka makroekonomikas politikā būtu jāpievēršas faktoriem, kas ir sekulārās stagnācijas riska pamatā, izmantojot ilgtspējīgu izaugsmi un ražīgumu veicinošas, līdzsvarotas un sociāli taisnīgas reformas; atgādina, ka sekulārajai stagnācijai citu faktoru starpā parasti ir raksturīgs darbaspēka samazinājums, mazs pieprasījums, pārmērīgi uzkrājumi un zems investīciju līmenis;

23. uzsver, ka ir jābūt gataviem mazāk pozitīviem scenārijiem; norāda, ka Covid-19 satricinājuma ietekme ir palielinājusi uzkrājumus un dažas plānotās investīcijas ir aizkavējušās; norāda, ka tad, kad ierobežojumi būs atviegloti un ekonomika atgūsies, procentu likmes varētu palielināties augstāku inflācijas gaidu dēļ; uzsver, ka ir svarīgi veicināt publiskās un privātās investīcijas, lai darītu pieejamu papildu kapitālu, it sevišķi ES atveseļošanas kontekstā; uzsver, ka izaugsmei ir svarīgs ne tikai investīciju līmenis, bet arī investīciju programmu izstrāde, kvalitāte un īstenošana; norāda, ka pēdējās krīzes laikā investīcijas būtiski samazinājās, un uzsver, ka ir svarīgi atjaunot ekonomisko aktivitāti, lai palielinātu investīciju rentabilitāti;
24. uzskata, ka pienācīga un uzticama ekonomikas pārvaldības sistēma ir nepieciešama prasība ilgtermiņai fiskālajai politikai, parāda un deficīta trajektorijām, kas nodrošina ticamus parāda samazināšanas risinājumus, veicinot ilgtermiņa ilgtermiņu un iekļaujošu izaugsmi, vienlaikus nodrošinot labvēlīgus finansēšanas nosacījumus, jo īpaši ilgtermiņā; turklāt uzskata, ka sistēmā būtu jāintegrē elementi, lai izvairītos no procikliskas politikas un izveidotu pietiekamas rezerves ekonomikas uzplaukuma laikā un vajadzības gadījumā spētu veikt īstermiņa makroekonomikas stabilizācijas funkciju un nodrošināt labāku un pārredzamu pārvaldību, kas savukārt panāktu to, ka ekonomika strādā cilvēku labā;

Vispārēja valsts parāda atmaksājamības analīze (SDSA)

25. norāda, ka valsts parāda līmenis ir būtiski palielinājies, eurozonā kopējā parāda attiecībai pret IKP sasniedzot gandrīz 102 %, un tiek prognozēts, ka 2021. un 2022. gadā tas turpinās pieaugt un dažām dalībvalstīm jau ir ievērojams mantotais parāds; norāda, ka apstākļi kopš Māstrihtas kritēriju noteikšanas ir mainījušies; tādēļ uzsver, ka ekonomikas pārvaldības sistēma būtu jāpārskata pašreizējās ekonomikas vides kontekstā un, pamatojoties uz pieredzi, kas gūta saistībā ar pašreizējo regulējumu, un pilnībā ievērojot Līgumus, tai vajadzētu būt balstītai uz faktiem un vērstai uz nākotni;
26. uzskata, ka Savienības ekonomikas pārvaldības sistēma ir jāpārskata, lai parāda noteikumus padarītu vienkāršākus un izpildāmākus, un tie būtu jāizstrādā tā, lai atbalstītu ilgtermiņa ekonomikas izaugsmi ar atbilstošām publiskajām un privātajām investīcijām;
27. uzskata, ka pārskatītā ekonomikas pārvaldības sistēmā būtu jāapsver, kā nodrošināt katrai valstij pielāgotu valsts parāda samazināšanas tempu, kas saglabātu ilgtermiņa fiskālo stabilitāti un ilgtermiņu un iekļaujošu izaugsmi; prasa, lai parāda mērķrādītāji pienācīgi atspoguļotu jauno ekonomisko realitāti, kā arī konkrētām valstīm raksturīgās problēmas;
28. uzskata, ka Eiropas drošie aktīvi uzlabotu finanšu stabilitāti un monetārās politikas pārveidi un palīdzētu stiprināt euro starptautisko lomu;
29. apzinās, ka ļoti lielais budžeta deficīts 2020. un 2021. gadā un nominālā IKP samazinājums atspoguļosies parāda attiecībā pret IKP;
30. atzīst, ka zemās procentu likmes samazina spiedienu uz fiskālo politiku, samazinot valsts parāda apkalpošanas izmaksas; uzstāj, lai valsts parāda vidēja termiņa ilgtermiņas

analīzē pienācīgi ņemtu vērā zemu procentu likmju ietekmi, iespējamās procentu likmju izmaiņas un iespējamās turpmākos monetārās politikas pasākumus; norāda, ka dalībvalstu riska prēmijas var palielināties, jo īpaši valstīs ar lielu vai pieaugošu parādu, un ka tas varētu radīt papildu spiedienu uz fiskālo politiku, kā arī ekonomiku;

31. uzsver ka parāda apkalpošanas izmaksas tuvākajā nākotnē visticamāk saglabāsies zemas, pateicoties tam, ka lielu daļu parāda sloga sedz gara termiņa un dažreiz negatīva ienesīguma obligācijas, un primāro deficītu varētu kompensēt labvēlīga procentu likmju un izaugsmes tempa starpība; norāda, ka pašreizējā pozitīvā valsts parāda apkalpošanas izmaksu situācija var samērā ātri mainīties, savukārt valsts parāda uzkrājuma ilgtspējīgai samazināšanai ir vajadzīgs ievērojami ilgāks laiks; uzskata, ka ieguvums no zemām parāda apkalpošanas izmaksām ir iespēja saglabāt un pakāpeniski samazināt augsto parāda līmeni līdz ilgtspējīgam līmenim, veicināt potenciālo izaugsmi un palielināt ekonomikas noturību;
32. norāda, ka dalībvalstīs pastāv strukturālas problēmas, kas ir pamatā asimetriskajiem izaugsmes rādītājiem; uzskata, ka izaugsme nav vienīgais mērķis, jo ekonomikas, kas darbojas cilvēku labā, izveidei un zaļā kursa un Parīzes nolīguma mērķu sasniegšanai ir vajadzīgs mērķtiecīgs politikas atbalsts, tostarp fiskālie stimuli;
33. atgādina, ka paralēli reformām ir svarīga izaugsmi veicinoša politika un ilgtspējīgas publiskās un privātās investīcijas, kuru uzdevums ir palielināt izaugsmes potenciālu un sasniegt ES mērķus, kas orientēti ap zaļo un digitālo pārkārtošanos, un palielināt izaugsmes potenciālu, konkurētspēju un produktivitāti, un veicināt vienoto tirgu; atkārtoti norāda, ka uz nākotni vērstām investīcijām un izdevumiem ir pozitīvas eksternalitātes uz vidēja termiņa līdz ilgtermiņa parāda atmaksājamību; aicina dalībvalstis īstenot ilgtspējīgu fiskālo politiku, vienlaikus saglabājot valsts finansētas un izaugsmi veicinošas publiskās investīcijas;
34. aicina Komisiju veikt vispārēju un pārredzamu valsts parāda atmaksājamības analīzi (*SDSA*), lai palīdzētu īstenot politikas veidotāju lēmumu noteikt piemērotu, katrai valstij individuālu, skaidru un pārredzamu korekcijas gaitu; uzsver, ka jāizmanto novatoriski rīki un metodes, piemēram, stresa testi un stohastiskā analīze, lai labāk atspoguļotu riskus, kas varētu ietekmēt valsts parāda dinamiku (piemēram, procentu likmju un izaugsmes tempa starpība, parāda sastāvs, demogrāfija un ilgtspēja), un ir jānodrošina publisko izdevumu kvalitāte;

ES fiskālās politikas koordinācijas sistēma

35. aicina Komisiju pārskatīšanas procesā apsvērt fiskālās politikas nozīmi Eiropas ekonomikā, novēršot trūkumus, kas ES fiskālajā sistēmā jau konstatēti pirms slimības uzliesmojuma³⁰, kā arī saistībā ar pandēmijas sekām;
36. aicina Komisiju izvērtēt, kā veicināt fiskālo ilgtspēju un precikliskus noteikumus, un apsvērt iespēju vienkāršot sistēmu un palielināt Komisijas autonomiju noteikumu izpildes nodrošināšanā atbildīgākā sistēmā ar lielāku līdzatbildību; turklāt prasa izveidot labi definētus un pārredzami iedarbināmus elastības mehānismus, ja vien šāda elastība ir

---

³⁰ Eiropas Fiskālā padome (2018), 2018. gada pārskats, septembris, *EFB* un Eiropas Fiskālā padome (2020), 2020. gada pārskats, septembris.

labi pamatota, nodrošinot lielāku efektivitāti un uzticamību; uzsver, cik svarīga ir sistēma, kas nodrošina fiskālās politikas koordināciju, ņem vērā pārmaiņas ekonomikā un finansēšanas nosacījumos un dalībvalstu īpatnības un politikas mērķus; turklāt uzskata, ka ES fiskālās politikas koordinēšanas sistēmai būtu jāļauj veicināt ES ilgtermiņa ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi, vienlaikus saglabājot aizsardzības pasākumus pret parāda atmaksājamības apdraudējumu;

37. norāda uz EFP priekšlikumu, ka ES fiskālā sistēma būtu jāatjauno, pamatojoties uz trim principiem: i) parāda enkurs — tas ir parāda attiecības pret IKP mērķis un konkrētai valstij pielāgota korekcija ar lejupejošu virzību uz to, ii) vienots fiskālā snieguma rādītājs — tas ir izdevumu noteikums valstīm, kuru parāds pārsniedz parāda attiecības pret IKP mērķi, un iii) vispārēja izņēmuma klauzula, ko pamato uz neatkarīgu analīzi un konsultācijām balstīts atzinums;
38. norāda, ka ir nepieciešams reālistiski un pārredzami noteikt katrai valstij specifisku parāda korekcijas gaitu, lai labāk pielāgotos valstu reālajai situācijai un atspoguļotu dalībvalstu parāda atmaksājamības pakāpi;
39. uzskata, ka saskaņā EFP priekšlikumu noteikums par izdevumiem ar nominālo publisko izdevumu maksimālo apjomu³¹, ja valsts parāds pārsniedz noteiktu robežvērtību, var fiskālos noteikumus Eiropas Savienībā padarīt pārredzamākus; uzskata, ka šādā gadījumā izdevumu maksimālā apjoma pieauguma temps būtu atkarīgs no gaidāmā potenciālā ražošanas apjoma pieauguma, gaidāmās inflācijas un attāluma no parāda enkura; norāda, ka parāda apkalpošanas izmaksas un bezdarbnieku pabalstu maksājumi (ar nemainīgām likmēm) ir izslēgti un izdevumu pieaugums tiek koriģēts, ņemot vērā valdības ieņēmumu diskrecionāro izmaiņu ietekmi (t. i., tiešo un netiešo nodokļu likmes);
40. norāda, ka katrai valstij raksturīgā virzība kopā ar dalībvalstu atbildību stiprinās ticamību un uzlabos dalībvalstu atbildību noteikumiem; turklāt norāda, ka katrai valstij raksturīgajai virzībai būtu jāizriet no pārredzamas un visaptverošas ekonomikas analīzes un dalībvalstu sarunām ar Eiropas Komisiju Eiropas pusgada ietvaros, kurās vajadzības gadījumā varētu paredzēt apspriešanos ar EFP un valstu neatkarīgajām fiskālajām iestādēm (*IFI*);
41. uzsver, ka noteikumiem par izdevumiem ir integrētas automātiskās stabilizācijas funkcijas³²; norāda, ka noteikumi par izdevumiem ir apliecinājuši lielāku efektivitāti fiskālās politikas procikliskuma tendences samazināšanā³³; uzsver automātisku stabilizatoru nozīmīgumu, ņemot vērā pieaugošās nenoteiktības; turklāt norāda uz EFP ieteikumu izveidot kompensācijas kontu, kurā tiktu uzkrātas novirzes no plānotā neto

³¹ Maksimālais apjoms, kas noteikts uz 3–5 gadiem, kas būtu atkarīgs no gaidāmā potenciālā ražošanas apjoma pieauguma, gaidāmās inflācijas un attāluma no parāda enkura.

³² EFP novērtējums par ES fiskālajiem noteikumiem, koncentrējot uzmanību uz sešu un divu tiesību aktu noteikumu kopumu: “neto primāro izdevumu maksimālajam apjomam ir integrēta automātiskās stabilizācijas funkcija, proti, kad faktiskā izlaide pieaug lēnāk nekā iespējamās izlaides tendences gaita, neto primāro izdevumu pieaugums pārsniegs pēdējo, savukārt lielāki izdevumu pret IKP palīdzēs nostabilizēt ekonomiku; un otrādi, kad IKP pieaugums pārsniedz minēto tendenci, neto izdevumu attiecība pret IKP samazināsies.”

³³ Manescu, C., Bova, E. (2021. gads), *Effectiveness of national expenditure rules: Evidence from EU member states*. (“Valstu noteikumu par izdevumiem efektivitāte: rādītāji no ES dalībvalstīm”).

primāro izdevumu pieauguma;

42. norāda, ka ekonomikas pārvaldības sistēmas galvenajiem rādītājiem ir jābūt viegli konstatējamiem un kontrolējamiem no politikas lēmumu pieņēmēju puses, lai palielinātu pārredzamību un skaidrību gan politikas veidotājiem, gan sabiedrībai; norāda, ka tādi jēdzieni kā izlaides starpības analīze neatbilst šiem kritērijiem; uzsver, ka pēckrīzes periodā nenoteiktība saistībā ar izlaides starpību būs vēl lielāka nekā iepriekš; apgalvo, ka, lai gan potenciālais ražošanas apjoma pieaugums nav novērojams un ir jāaplēš, salīdzinājumā ar izlaides starpību ir mazāk ticams, ka tas tiks pārskatīts;
43. ierosina saskaņā ar EFP pieņemt vispārēja izņēmuma klauzulu, kas būtu jāierosina Komisijai gadījumā, kad notiek neparedzētas ekonomikas norises, un jāpieņem Padomei, un to var atbalstīt ar atzinumu, kas balstās uz neatkarīgu un labi pamatotu ekonomisku analīzi, lai samazinātu sarežģītību un saglabātu spēju rīkoties neparedzētu apstākļu gadījumā; tomēr, ja ir iesaistīta neatkarīga struktūra, uzsver, ka ir vairāk jāprecizē neatkarīgās struktūras sastāvs, lai nodrošinātu objektivitāti noteikumu definēšanā, un tas nodrošinātu šīs struktūras neatkarību un garantētu, ka process notiek bez kavēšanās;
44. uzsver, ka tad, kad publiskās finanses tiek pakļautas spiedienam, pastāv tendence samazināt publiskās investīcijas; norāda, ka pašreizējās ekonomiskās, sociālās un vides problēmas ES prasa mērķtiecīgus centienus, kas saistīti ar sociālo noturību, klimata pārmaiņām un digitalizāciju; uzsver, ka ES ekonomikas pārvaldības sistēma būtiski palīdz valdībām aizsargāt publiskās investīcijas, neapdraudot parāda atmaksājamību; uzsver, ka ir jāturpina uzlabot publisko finanšu kvalitāti; prasa, lai pārskatītajā sistēmā lielāks uzsvars būtu likts uz valsts parāda kvalitāti; uzsver, ka publisko finanšu kvalitāte uzlabo valsts ilgtermiņa parāda atmaksājamību un palielina ilgtermiņa izaugsmes potenciālu;
45. uzsver EFP viedokli, ka daži skaidri nošķirami ilgtspējīgu izaugsmi veicinoši izdevumi būtu jāizslēdz no neto primāro izdevumu pieauguma maksimālā apjoma;
46. uzsver, ka valsts ieņēmumi veido nozīmīgu publisko finanšu stabilitātes daļu un ka to stabilitāte var palīdzēt izstrādāt ticamu stratēģiju valsts parāda samazināšanai; aicina dalībvalstis rīkoties, lai vēl krasāk apkarotu krāpšanu nodokļu jomā, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kā arī nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju; atkārtoti norāda, ka dalībvalstu efektīvi pasākumi šajā jomā vieš uzticību publisko finanšu pārvaldībai; norāda, ka ir jānodrošina atbildīga izdevumu politika, lai izvairītos no spiediena palielināt nodokļus;
47. norāda, ka EFP ir stingri atbalstījusi kopīgas fiskālās spējas ieviešanu Eiropas līmenī, kas radītu stimulus labākai ES fiskālo noteikumu ievērošanai; turklāt norāda, ka šim viedoklim piekrist arī citas iestādes, piemēram, SVF un ECB;
48. atzinīgi vērtē *NGEU* un *SURE* iniciatīvas; uzsver, ka *NGEU* tiek finansēts ar ES budžeta garantēto parādzīmju emitēšanu; uzsver, ka ES parādzīmju emitēšana³⁴ nodrošinās jaunu Eiropas augstas kvalitātes aktīvu piedāvājumu; aicina Komisiju pilnībā izmantot atveseļošanas pasākumu kopuma un *SURE* instrumenta potenciālu, lai

---

³⁴ *NGEU* un *SURE* obligācijas.

uzlabotu konvergenci starp dalībvalstīm, veicinātu ES politikas virzienus un mazinātu ES neaizsargātību pret ekonomikas satricinājumiem; norāda, ka pašreizējie *NGEU* un *SURE* instrumenti ir izstrādāti kā pagaidu instrumenti, un uzsver, cik svarīgs ir pārredzams *NGEU* un *SURE* obligāciju radītā parāda atmaksas plāns;

Makroekonomikas nelīdzsvarotības uzraudzība

49. uzsver makroekonomikas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras (MNNP) nozīmi makroekonomiskās nelīdzsvarotības atklāšanā un novēršanā ES; ņem vērā Eiropas Revīzijas palātas konstatējumus³⁵, ka, lai gan MNNP īstenošanas mehānisms ir kopumā labi izstrādāts, tā potenciāls nav pilnībā izmantots veidā, kas nodrošinātu nelīdzsvarotības efektīvu novēršanu un korekciju; turklāt norāda, ka nelīdzsvarotības skarto dalībvalstu klasifikācija ir nepietiekami pārredzama, sabiedrība ir nepietiekami informēta par procedūru un tās sekām un ieteikumi nepietiekami veicina politikas pasākumus šīs nelīdzsvarotības novēršanai, jo īpaši eurozonā;
50. prasa efektīvāk izmantot brīdināšanas mehānisma ziņojumu (BMZ), vienlaikus ņemot vērā Komisijas pēdējo MNNP rezultātu pārskata tehnisko pārskatīšanu, un atzinīgi vērtē ziņojuma pamatā esošo detalizēto un vispusīgo analīzi; uzstāj, ka makroekonomikas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras rezultātu pārskatam ir jāizmanto vienoti jēgpilni rādītāji un robežvērtības, kas skaidrāk raksturo nelīdzsvarotību eurozonā, kā arī tam jābūt balstītam uz datiem un pārredzamam; atgādina, ka konkrētām valstīm adresēti ieteikumi ir uz nākotni vērsti norādījumi, kas adresēti dalībvalstīm; uzskata, ka ir jāpanāk lielāka atbilstība saīsinātajiem ieteikumiem un ar MNNP saistītie konkrētai valstij adresētie ieteikumi būtu jākoncentrē uz politikas pasākumiem, kas var tieši ietekmēt nelīdzsvarotību, un attiecīgā gadījumā tiem būtu jāatbilst eurozonai adresētajiem ieteikumiem;
51. uzskata, ka skaidrība un konsekvence attiecībā uz MNNP un Stabilitātes un izaugsmes pakta mijiedarbību ir būtiska, lai nodrošinātu to mērķu sasniegšanu;
52. šajā sakarā atbalsta EFP priekšlikumus iekļaut MNNP apsvērumus iepriekš minētā noteikuma par izdevumiem definēšanā, saskaņā ar kuru, pamatojoties uz savstarpēju vienošanos, valstīm ar lielu tekošā konta deficītu būtu zemāka maksimālā robeža izdevumu mērķiem, savukārt valstīm ar pārmērīgu ārējo pārpalikumu būtu augstāks minimālais izdevumu pieauguma temps;
53. prasa vairāk iesaistīt makroprudenciālās uzraudzības iestādes, lai labāk apzinātu makroekonomisko nelīdzsvarotību no makroprudenciālās uzraudzības viedokļa, un iesaistīt valstu produktivitātes padomes, lai uzlabotu kopīgo izpratni par makroekonomikas norisēm MNNP procesā;

Pārvaldība

54. uzsver, cik svarīga ir ES iestāžu sistēma un Kopienas metode, lai formulētu un efektīvi īstenotu noteikumus un aizsargātu un veicinātu spēcīgu politisko līdzdalību un pārskatatbildību, un uzsver, ka vāja politiskā līdzdalība vai pārskatatbildība valstīs

---

³⁵ Īpašais ziņojums Nr. 03/2018 “Makroekonomikas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras (MNNP) revīzija”, Eiropas Revīzijas palāta.

veicina neatbilstību;

55. uzsver, ka ir jāstiprina ekonomikas pārvaldības sistēmas demokrātiskā leģitimitāte, pārskatatbildība un kontrole; uzskata, ka nolūkā uzlabot atbildības uzņemšanos pienākumi ir jānodrošina līmenī, kurā tiek pieņemti vai īstenoti lēmumi — valstu parlamentiem rūpīgi pārbaudot valstu valdības, bet Eiropas Parlamentam rūpīgi pārbaudot Eiropas izpildvaru; tāpēc uzsver iestāžu lomu un to, ka ir svarīgi nodrošināt pienācīgu līdzsvaru starp dažādu iestāžu pienākumiem ES ekonomikas pārvaldības sistēmas īstenošanā;
56. atgādina, ka Eiropas pusgads ir labi izveidota sistēma budžeta, ekonomikas, sociālās un nodarbinātības politikas koordinēšanai visā Eiropas Savienībā; atbalsta ES ilgtermiņa mērķus ilgtspējīgas izaugsmes, publisko finanšu ilgtspējas un augšupējas konverģences jomā; norāda, ka Eiropas pusgads kopš tā sākuma ir paplašināts, cita starpā ietverot jautājumus, kas saistīti ar finanšu nozari un nodokļiem, kā arī ANO ilgtspējīgas attīstības mērķus; norāda — lai vēl vairāk stiprinātu ekonomisko un sociālo noturību, ES ir jāīsteno Eiropas sociālo tiesību pīlāra principi; atgādina, ka ilgtspējīgas izaugsmes veicināšana nozīmē tādas fiskālās politikas veicināšanu, kuras mērķis ir panākt piesardzīgu vidēja termiņa fiskālo stāvokli un nodrošināt fiskālo stabilitāti vidējā termiņā, veicināt sociāli taisnīgas strukturālās reformas, palielināt investīcijas, lai palielinātu izaugsmes potenciālu, un atbalstīt iekļaujošu pāreju uz ilgtspējīgu un digitālu ekonomiku; uzsver, ka ir svarīgi panākt spēcīgāku sadarbību politikas koordinēšanā starp nodarbinātības un sociālo lietu ministriem un finanšu ministriem, jo īpaši eurozonā; norāda, ka Eiropas pusgada koncepcija tika ieviesta ar Regulu (ES) Nr. 1175/2011, kas ir daļa no ES ekonomikas pārvaldības pārskatīšanas, un ka Komisijas priekšlikumi par to, kā uzlabot pusgada procesu, tiek atzinīgi novērtēti;
57. norāda, ka līdzdalības trūkums ir viena no galvenajām Eiropas pusgada nepilnībām; norāda, ka šajā sistēmā ir jāparedz iekļaut virkni ilgtermiņa mērķu un norādījumu ES līmenī, kas koordinē politikas izvēles, kuras pienācīgi atspoguļo valstu vajadzības un prioritātes, izmantojot atvērtu un iekļaujošu politikas dialogu starp ES un valstu iestādēm un ieinteresētajām personām; uzskata, ka pieredze, kas gūta saistībā ar Atvērto dialoga un noturības mehānisma pārvaldības struktūru, sniedz lielisku iespēju to izmantot attiecībā uz valstu atbildību, ES stratēģisko mērķu veicināšanu, ilgtspējīgu izaugsmi un konkrētām valstīm adresētiem ieteikumiem;
58. prasa Eiropas pusgada procesā pienācīgi iesaistīt Eiropas Parlamentu; uzsver, ka ir svarīgi organizēt plašas debates vispārējo mērķu un norādījumu noteikšanai;
59. atgādina, ka Nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ir atkārtots, ka Eiropas Parlamentam un Padomei kā likumdevējinstādēm ir jāīsteno savas pilnvaras līdztiesīgi un ka tāpēc Komisijai pret šīm iestādēm ir jāattiecas vienādi, un uzsver valstu parlamentu lomu un atbildību; norāda, ka saskaņā ar LESD 121. un 126. pantu Eiropas Parlaments nevar ne pārbaudīt, ne grozīt ieteikumus, ko Padome pieņēmusi Eiropas pusgada ietvaros;
60. prasa ieviest stingrāku demokrātisko kontroli ES un valstu līmenī, lai valstu valdībām būtu lielāka atbildība; uzsver, ka spēcīgāka valstu politiskā līdzatbildība vai pārskatatbildība veicina labāku atbilstību; prasa pilnveidot parlamentu sadarbību,

tostarp fiskālā pakta 13. pantā paredzēto konferenci, lai vajadzības gadījumā būtu iespējamas saturīgas un savlaicīgas diskusijas;

61. atzīst ES makroekonomikas dialoga nozīmīgumu līdzdalības palielināšanā un politikas koordinēšanas uzlabošanā un tāpēc prasa to iedzīvināt, izmantojot dialogu eurozonas un valstu līmenī ar valdību, darba devēju federāciju un arodbiedrību pārstāvjiem, un abos līmeņos paredzēt viedokļu apmaiņu ar centrālajām bankām;
62. atgādina, ka saskaņā ar tiesību aktiem Eiropas Parlamenta atbildīgā komiteja var uzaicināt Padomes, Komisijas un attiecīgā gadījumā Eiropadomes vai Eurogrupas priekšsēdētāju ierasties attiecīgajā komitejā, kā arī dalībvalstis, uz kurām attiecas konkrēta ekonomikas pārvaldības procedūra;
63. uzsver, cik svarīgi ir īstenot Eiropas sociālo tiesību pīlāru un sasniegt vides mērķus saskaņā ar ES saistībām klimata, vides un ilgtspējīgas attīstības jomā; aicina Komisiju un Eiropadomi Savienības ekonomikas pārvaldībā steidzami ņemt šīs saistības vērā; prasa nolūkā sekot līdzi dalībvalstu sniegtam saistībā ar Eiropas sociālo tiesību pīlāra principiem pilnībā ņemt vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāra sociālo rezultātu pārskatu; pieņem zināšanai Komisijas iniciatīvu apstiprināt, ka pārskatītais sociālo rezultātu pārskats būs daļa no politikas koordinēšanas sistēmas Eiropas pusgada kontekstā; pieņem zināšanai, ka ES vadītāji atzinīgi novērtēja Eiropas sociālo partneru kopīgo priekšlikumu par alternatīvu rādītāju kopumu, lai novērtētu progresu ekonomikas, sociālajā un vides jomā, papildinot IKP kā labklājības pasākumu iekļaujošai un ilgtspējīgai izaugsmei; prasa rezultātu pārskatus politikas ieteikumos atspoguļot labāk;
64. uzskata, ka valstu fiskālās politikas saskaņošanai ar ES saistībām attiecībā uz Parīzes nolīgumu vajadzētu būt prioritātei un ka konkurētspējīgas ilgtspējas koncepcijai un tās četriem virzieniem, kas noteikti 2020. gada ilgtspējīgas izaugsmes stratēģijā, arī turpmāk vajadzētu būt galvenajām prioritātēm ES ilgtermiņa izaugsmes stratēģijā saskaņā ar Eiropas zaļo kursu; atzīmē, ka klimats rada reālus un būtiskus riskus dalībvalstu fiskālās politikas ilgtspējai;
65. piekrīt Eiropas Revīzijas palātai, ka konkrētai valstij adresētie ieteikumi Eiropas pusgadā ir labāk jāaplāno un jāīsteno³⁶; ierosina labāk orientēt politikas ieteikumus ar īstermiņa un ilgtermiņa katrai valstij specifiskiem politikas mērķiem;
66. atzinīgi vērtē ievērojamus uzlabojumus attiecībā uz neatkarīgu fiskālo iestāžu lomu valstu budžeta procesā, proti, ir uzlabota fiskālas politikas pārredzamība un pārskatatbildība, pateicoties gan uzraudzībai, gan neatkarīgai analīzei; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka neatkarīgas fiskālās iestādes atbilst nosacījumiem savu pilnvaru un uzdevumu izpildei, un uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt šo iestāžu pārskatatbildību attiecīgi Eiropas Parlamenta un valstu parlamentu priekšā;
67. uzsver — lai nodrošinātu labāku izpildi, katrai dalībvalstij būtu jātiecas uz lielāku līdzdalību ekonomikas politikas ieteikumu izstrādē un šajā kontekstā būtu jāmeklē pareizais līdzsvars starp partneru atbalstu, partneru spiedienu un pozitīviem un negatīviem stimuliem;

---

³⁶ Eiropas Revīzijas palāta.

68. atzinīgi vērtē iestāžu nolīguma pieņemšanu starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par jauniem pašu resursiem, tostarp par ceļvedi jaunu pašu resursu ieviešanai;
69. aicina Komisiju turpināt apsvērt makroekonomikas korekciju programmu izstrādi un īstenošanu, jo īpaši nepieciešamību vēl vairāk palielināt lēmumu pieņemšanas procesa pārredzamību, līdzdalību tajā un demokrātisko pārskatatbildību, pienācīgi iesaistot ieinteresētās personas un Eiropas Parlamentu; šajā sakarā atgādina Komisijai un Padomei par plenārsēdē pieņemto nostāju attiecībā uz Regulu (ES) Nr. 472/2013;
70. norāda, ka attiecībā uz dalībvalstīm, kuras pakāpeniski izstājas no makroekonomikas korekciju programmas, Eiropas pusgada ietvaros tiek veikta arī pastiprināta uzraudzība, kā arī attiecīgos gadījumos var tikt veikta padziļināta pārskatīšana;
71. atzīmē, ka Eurogrupa un Eurosamits ir neoficiāli diskusiju forumi Ekonomikas un finanšu padomē (*ECOFIN*); aicina dalībvalstis darboties Kopienas satvarā, nodrošinot Eiropas Parlamenta kā viena no likumdevējiem lomu un tā tiesības uz demokrātisko pārraudzību;
72. prasa Eurogrupai piemērot reglamentu, kas uzlabotu lēmumu pieņemšanas pārredzamību un demokrātisko pārskatatbildību; prasa panākt savstarpēju izpratni starp Eurogrupu un Eiropas Parlamentu par to, kā vislabāk sasniegt šos mērķus; uzsver, cik svarīgi ir mehānismi, kas ļauj dalībvalstīm, kuras nav eurozonas dalībnieces, attiecīgā gadījumā piedalīties diskusijā;
73. uzsver, ka ES ekonomikas pārvaldības lēmumu pieņemšanas sistēmai ir jābūt saskaņā ar Kopienas metodi;
74. uzsver, cik svarīgas ir debates par ekonomikas pārvaldību ar iedzīvotājiem, pilsoniskās sabiedrības organizācijām un sociālajiem partneriem, kā arī ar dažādām Eiropas, nacionālā, reģionālā un vietējā līmeņa ieinteresētajām personām konferences par Eiropas nākotni ietvaros; šajā sakarā uzskata konferenci par Eiropas nākotni par iespējamu forumu, kura ietvaros apspriest lielāku demokrātisko leģitimitāti, dziļāk iesaistot Eiropas Parlamentu tāda publiska un demokrātiska foruma nodrošināšanā, kas būtu paredzēts kopīgu ES ekonomikas politikas koordinēšanas noteikumu formulēšanai un piemērošanai;

o
o o
75. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eurogrupai, Reģionu komitejai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

PASKAIDROJUMS

Eiropas Komisija (EK) nāca klajā ar paziņojumu par ekonomikas pārvaldības pārskatīšanu un uzsāka plašu sabiedrisko apspriešanu. Šā patstāvīgā ziņojuma mērķis ir sniegt ieguldījumu šajās debatēs. Tomēr tas notika īsi pirms Covid-19 pandēmijas uzliesmojuma, kas pēkšņi apturēja pārskatīšanas procesu un ziņojuma pieņemšanu.

Pandēmija izraisīja daudzšķautņainu krīzi ar vēl nepieredzētu veselības, ekonomisko un sociālo satricinājumu, kam bija nepieciešami ārkārtas pasākumi. Jau agrīnā posmā EK ierosināja piemērot Stabilitātes un izaugsmes pakta vispārējo izņēmuma klauzulu (*GEC*), un šis lēmums izrādījās efektīvs krīzes ietekmes uz Eiropas ekonomisko un sociālo struktūru mīkstinātājs. ES reakcija uz krīzi nostiprināja EMS, un līdz šim tai izdevās radīt uzticēšanos un pašlātvību, mazinot finanšu tirgu svārstīgumu šajā procesā. ES obligāciju emisija tiek uzskatīta par skaidru apliecinājumu kopīgai un sekmīgai atveseļošanai.

Pandēmijas izraisītā krīze radīja būtisku asimetrisku ietekmi. Ziņojuma sagatavošanas laikā, neraugoties uz vakcinācijas kampaņu uzsākšanu, joprojām pastāv ārkārtēja nenoteiktība attiecībā uz pandēmijas ilgumu un ilgtermiņa ietekmes apmēru. Ņemot vērā šos apstākļus, es uzskatīju, ka mūsu pienākums bija mazliet nogaidīt pirms sākt veidot kopīgu redzējumu par mūsu Savienības ekonomikas pārvaldības sistēmas nākotnes veidolu. Es kopā ar kolēģiem ēnu referentiem uzklauzījām augsta līmeņa ekspertus no akadēmiskajām aprindām, domnīcām, privātā sektora, starptautiskām organizācijām un valstu iestādēm. Es uzskatu, ka šīs diskusijas mums ļāva gūt labāku kopīgu izpratni par galvenajām gaidāmajām problēmām, kā arī par dažādajiem priekšlikumiem, kas ir gan īstenojami, gan efektīvi.

Šā ziņojuma projekta mērķis ir kļūt par noderīgu pamatu diskusijām un pārdomām, cenšoties panākt vienprātību Eiropas Parlamentā un turpināt to, ko mūsu pilsoņi var uzskatīt par godīgiem centieniem akceptēt kompromisus, kas mūs sagaida turpmākajos gados.

Ceļš uz ilgtspējīgu un iekļaujošu atveseļošanu

Es piekrītu EFP viedoklim, ka ir svarīgi nodrošināt skaidru virzību uz fiskālās sistēmas reformām pirms vispārējās izņēmuma klauzulas apturēšanas.

Ņemot vērā nosacījumus vispārējās izņēmuma klauzulas apturēšanai, šādai apturēšanai vajadzētu būt balstītai uz veselības, sociālās un ekonomiskās situācijas visās dalībvalstīs plašu novērtējumu, tādējādi nodrošinot, ka fiskālais atbalsts tiek sniegts tik ilgi, cik nepieciešams.

Komisijai ir jāiesniedz pamatnostādnes pārejas periodam līdz pārskatītās fiskālās sistēmas ieviešanai. Šajā pārejas periodā būtu jāparedz “ārkārtēju apstākļu klauzulas”³⁷ izmantošana, pamatojoties uz katras valsts specifisko situāciju, lai novērstu priekšlaicīgu fiskālo konsolidāciju. Turklāt nevajadzētu sākt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, lai izvairītos no procikliskas politikas un veicinātu augšupēju konvergenci, vienlaikus nodrošinot, ka tiek novērsta makroekonomikas nelīdzsvarotība.

---

³⁷ Regulas (EK) Nr. 1466/97 5. panta 1. punkts.

Mēs esam uzzinājuši, ka atbalsta politikas priekšlaicīga atcelšana var izrādīties ekonomiski, sociāli un politiski ļoti dārga un uz ilgu laiku. Ir svarīgi, lai fiskālā nostāja papildinātu atveseļošanu tik ilgi, cik nepieciešams, palīdzot virzīt pāreju uz zaļu, digitālu un iekļaujošu ekonomiku, vienlaikus nodrošinot fiskālo ilgtspēju. Šajā sakarā izšķiroša nozīme ir ātrai, pārdomātai un efektīvai Atveseļošanas un noturības mehānisma īstenošanai. Strauja un nesaskaņota atbalsta pasākumu atcelšana varētu radīt finansiālas grūtības, un vispārīgāks atbalsts būtu pakāpeniski jāaizstāj ar mērķtiecīgākām shēmām, tostarp maksātspējas pasākumiem. Dalībvalstīm būtu jāiekļauj augstas kvalitātes ekspansīvs fiskālais atbalsts uzticamā vidēja termiņa fiskālajā sistēmā, jo īpaši, lai pārvaldītu riskus.

Eiropai ir vajadzīga jauna fiskālā sistēma, kas atbilst paredzētajam mērķim

Fiskālās un monetārās politikas saikne

Mūsdienās stabila fiskālā politika vairs nenozīmē tikai deficīta samazināšanu. Mēs arī dzīvojam pasaulē, kur monetārās politikas loma ir ļoti ierobežota, jo procentlikmes tuvojas nullei. Pašreizējais papildinošais efekts starp šiem diviem politikas līmeņiem ir ārkārtējs. Pašreizējā zemo procentu likmju vide, zemā izaugsme un zemā inflācija rada unikālu iespēju savstarpēji stiprināt fiskālos un monetāros aspektus, lai sasniegtu ES mērķus, vienlaikus ļaujot katram no tiem darboties.

Manuprāt, tādi strukturāli faktori kā demogrāfija, vispārējie ietaupījumi un zems ražīguma pieaugums, visticamāk, noturēs zemu procentu likmi ilgu laiku. Lai gan procentu likmju samazināšanās parādībā joprojām ir daudz nezināmā, ilgtermiņā makroekonomikas politikai ir jāpievēršas faktoriem, kas ir sekulārās stagnācijas pamatā.

Plašāka parāda atmaksājamības analīze

Turpmākajos gados fiskālā situācija pasliktināsies. Tomēr, lai gan bruto finansējuma vajadzības visās dalībvalstīs pieaug, valsts finansēšanas nosacījumi joprojām ir labvēlīgi. Parāda apkalpošanas procentu izmaksas atbilstoši vēsturiskiem standartiem pašlaik ir zemas.

Parāda atmaksājamības pamatkonceptcija ir procentu likmju un izaugsmes tempa starpība. Tā kā mūsu ekonomikas aug, primārais deficīts, visticamāk, tiks kompensēts ar labvēlīgām procentu likmju un izaugsmes atšķirībām, un, kamēr šāda starpība saglabāsies negatīva, tiks garantēta spēja izturēt un pakāpeniski samazināt augstos parāda līmeņus.

Es uzsveru, cik svarīga ir plaša un pārredzama parāda atmaksājamības analīze. Parāda samazināšanas trajektorija būtu jādiferencē, jo pašreizējā “viens risinājums der visiem” sistēmai ir savi ierobežojumi. Mums būtu arī vairāk jāizmanto novatoriski rīki un metodes, piemēram, stresa testi un stohastiskā analīze, lai atspoguļotu riskus, kas varētu ietekmēt valsts parāda dinamiku, piemēram, procentu likmju un izaugsmes tempa starpību, parāda sastāvu, demogrāfiju un klimata pārmaiņas.

Pārskatīta ES fiskālā sistēma

Pašreizējā pārvaldības sistēma uzlaboja koordināciju starp dalībvalstīm, palīdzēja samazināt makroekonomikas nelīdzsvarotību un veicināja fiskālā līdzsvara konvergenci līdz ilgtspējīgākam līmenim. Tomēr tā atklāja arī būtiskas nepilnības, piemēram, tās lielo sarežģītību, vājo izpildi, atbildības trūkumu un stimulu īstenošanas pretciklisku politiku trūkumu,

kā arī nepietiekamu centrālas stabilizācijas spēju pārvarēt idiosinkrātiskus satricinājumus. Turklāt tai neizdevās ne samazināt atšķirības starp parāda līmeņiem ES, ne aizsargāt vai stimulēt izaugsmi veicinošas investīcijas.

Noteikumi par parādu un deficītu kļuva par mērķiem, nevis instrumentiem. Mūsu mērķim vajadzētu būt ne tikai ideālam fiskālajam satvaram, bet gan fiskālās politikas pareizai īstenošanai. Mums ir vajadzīgs satvars, kas veicina izaugsmi un rada pareizos stimulus izaugsmi veicinošas politikas īstenošanai. Mums ir vajadzīgi precīzi definēti, pārredzami, vienkārši, elastīgi un izpildāmi noteikumi, kas iestrādāti uzticamā un demokrātiskā satvarā, atbilst ES politikas prioritātēm, kurās ir ņemtas vērā dalībvalstu īpatnības, un kas veicina augšupēju ekonomisko un sociālo konvergenci.

Saskaņā ar Līgumā paredzēto kompetenci es ierosinu:

1. vienotu parāda enkuru, kura mērķis ir samazināt augstu parāda attiecību reālistiskā un saprātīgā laikposmā un diferencētā veidā atkarībā no dalībvalstu parāda līmeņa;
2. vienotu fiskālās darbības indikatoru – noteikumu par izdevumiem – valstīm, kuras pārsniedz valsts parāda attiecības pret IKP noteiktu robežvērtību³⁸;
3. vienotu izņēmuma klauzulu, ar ko aizstāj dažus ieviestos elastīguma elementus.

Es piekrītu EFP, ka fiskālajā sistēmā būtu jāparedz īpašs režīms izaugsmi veicinošām investīcijām, atbrīvojot to no noteikuma par izdevumiem, jo īpaši attiecībā uz *NGEU*, kas veicina ES ilgtermiņa mērķu sasniegšanu.

Esmu arī pārliecināta, ka valdību gūtie ieņēmumi ir būtisks elements, lai garantētu publisko finanšu ilgtspēju, un uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai ES rīkotos apņēmīgi, apkarojot krāpšanu nodokļu jomā, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kā arī nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un izvairītos no nodokļu dempinga un nodokļu bāzes samazināšanās.

Lai gan *NGEU* un *SURE* ir inovatīvi elementi pašreizējās krīzes risināšanā, tie ir izstrādāti kā pagaidu instrumenti. Vēsturiskais solis ceļā uz ievērojamu ES parāda vērtspapīru emisiju piedāvā daudzsoļu ceļu uz pastāvīgu Eiropas drošu aktīvu (*safe asset*) un paver lielākas iespējas pastāvīgu instrumentu izveidei Savienības makroekonomikas pārvaldības instrumentu kopumā. Šajā ziņā es piekrītu EFP nostājai par pastāvīgas centrālas fiskālās spējas nepieciešamību. Budžeta kapacitātes ieviešana eurozonas līmenī tika apspriesta jau agrāk, un es atgādinu EP nostāju par “konkrētu eurozonas budžeta kapacitāti”.

Makroekonomikas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras (MNNP) reforma

Diemžēl strukturālo nepilnību dēļ MNNP potenciāls nekad nav ticis pilnībā izmantots; jo īpaši indikatoru asimetrija, arvien pieaugošais aptverto indikatoru skaits bez skaidras prioritāšu noteikšanas un pārskatatbildības.

Tāpēc es ierosinu pašreizējā satvara pārstrādāšanā ietvert MNNP reformu, lai tās indikatorus

---

³⁸ Izdevumu ierobežojumi būtu jāatceļ, ja valsts parāds samazinās zem valsts parāda attiecības pret IKP atsaucēs vērtības.

un ieteikumus padarītu vairāk vērstus uz nākotni un simetriskākus attiecībā uz pārāk augstiem un zemiem mērķrādītājiem, kā arī koncentrēties uz indikatoriem, kas ir politikas veidotāju kontrolē un vērsti uz eurozonas iekšējās nelīdzsvarotības mazināšanu.

ES ierosinu strādāt pie tā, lai panāktu lielāku atbilstību saīsinātajiem ieteikumiem un lai MNNP ietvaros konkrētai valstij adresētie ieteikumi vairāk pievērstos politikas pasākumiem, kas var tieši ietekmēt nelīdzsvarotību.

ES uzskatu, ka trūkst skaidrības un konsekvences MNNP un Stabilitātes un izaugsmes pakta attiecībās. Reformētai un uz nākotni vērstai MNNP būtu jāorientējas uz valsts fiskālo politiku, un es atbalstu valstu makroprudenciālo uzraudzības iestāžu un valstu produktivitātes padomju lielāku iesaisti MNNP procesā.

Ekonomikas pārvaldība

Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgads ir galvenais ekonomikas un sociālās politikas koordinācijas satvars, kas atbalsta Eiropas zaļo kursu kā ES jauno ilgtermiņa izaugsmes stratēģiju, kura vērsta uz augšupēju konvergenci, pilnībā integrējot sociālo pīlāru.

Līdzatbildības trūkums ir bijis viens no galvenajiem pusgada trūkumiem pēdējos gados. Atvēršanas un noturības mehānismam un valstu atvēršanas plāniem būtu jāļauj uzlabot Eiropas pusgadu, palielinot tā līdzatbildību valstu līmenī. Eiropas pusgadā būtu jāiekļauj virkne ilgtermiņa mērķu un norādījumu ES līmenī, kas atspoguļoti valstu plānos, politikas ieteikumos par dažādiem politikas mērķiem, kam tomēr būtu jāļauj valstu politikas izvēlēs atspoguļot dalībvalstu prioritātes, kuru pamatā ir atvērts un iekļaujošs politikas dialogs starp ES un valstu iestādēm un ieinteresētajām personām. EP ir noteikta loma vispārējo mērķu noteikšanā, un tas kopā ar valstu parlamentiem īsteno demokrātisku kontroli.

Vēl viens horizontālās demokrātijas elements ir sociālais dialogs, kas ir svarīgs, lai veidotu līdzatbildību, uzticēšanos un demokrātisko leģitimitāti. Es vēlētos redzēt, ka tiek iedzīvināts Eiropas līmeņa makroekonomikas dialogs un dalībvalstīs tiek iedibināti makroekonomikas dialogi ar valdības, darba devēju federāciju un arodbiedrību pārstāvjiem. Turklāt abos līmeņos būtu jāparedz regulāra viedokļu apmaiņa ar attiecīgi ECB vai valstu centrālajām bankām.

Es uzsveru, ka ir steidzami jāpalielina un jādažādo ES budžeta ieņēmumu avoti un efektīvāk jāsaista pašu resursi ar politikas mērķiem.

EP jau iepriekšējās rezolūcijās aicināja pārvērtēt struktūras un iestādes, kas bija izveidotas starpvaldību līmenī un apgājušas demokrātisko pārskatatbildību iepriekšējās krīzes laikā. Tas attiecas uz Eurogrupas lēmumu pieņemšanas procesu, lai iekļautu pienācīgu demokrātisko pārskatatbildību gan valstu, gan Eiropas līmenī, un uz EP prasību, lai Eurogrupas priekšsēdētājs būtu viens no EK priekšsēdētāja vietniekiem un tādējādi būtu juridiski atbildīgs EP. ESM, kas izveidots ārpus Kopienas metodes, būtu jāintegrē tajā, ideālā gadījumā arī ES budžetā.

Tas, kā Eiropas Savienība reaģēja uz pandēmijas radītajām problēmām, nepārprotami kontrastē ar iepriekšējās krīzes laikā gūto pieredzi. Tas mums parāda, cik svarīga ir ES iestāžu sistēma un Kopienas metode, lai izdiskutētu un formulētu noteikumus, kā arī panāktu to ievērošanu un aizsargātu un nostiprinātu politisko atbildību un leģitimitāti.

19.4.2021

KONSTITUCIONĀLO JAUTĀJUMU KOMITEJAS ATZINUMS

Ekonomikas un monetārajai komitejai

par makroekonomiskā tiesiskā regulējuma pārskatīšanu, lai panāktu labāku ietekmi uz Eiropas reālo ekonomiku un uzlabotu lēmumu pieņemšanas pārredzamību un demokrātisko pārskatatbildību
(2020/2075(INI))

Atzinuma sagatavotāja: *Leila Chaibi*

IEROSINĀJUMI

Konstitucionālo jautājumu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Ekonomikas un monetāro komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver, ka ikvienam institucionālam veidojumam ir jāatbilst mērķim; uzsver, ka makroekonomikas politikas mērķis ir nodrošināt, ka ekonomika darbojas visu labā, izstrādāt solidaritātē un feministiskā perspektīvā balstītu politiku, nevienu neatstāt novārtā un izveidot noturīgu sabiedrību, kurā vissvarīgākā ir iedzīvotāju labbūtība; atzīmē, ka nolūkā nodrošināt, ka ekonomikas politika atbilst šim mērķim un tādējādi nodrošina kopējo labumu, svarīgas ir demokrātiskas, pārredzamas un atbildīgas iestādes;
2. uzsver, ka ir jāstiprina ekonomikas pārvaldības sistēmas demokrātiskā leģitimitāte, pārskatatbildība un kontrole; uzskata, ka nolūkā uzlabot atbildības uzņemšanos pienākumi ir jānodrošina līmenī, kurā tiek pieņemti vai īstenoti lēmumi — valstu parlamentiem rūpīgi pārbaudot valstu valdības, bet Eiropas Parlamentam rūpīgi pārbaudot Eiropas izpildvaru; uzsver, ka svarīga ir regulējuma pareiza un konsekventa īstenošana visās dalībvalstīs;
3. uzsver, ka Covid-19 krīze vēlreiz apliecina, cik svarīgs ir Savienības ekonomikas pārvaldības regulējums, kas ir nostiprināts, bet ir jāpilnveido, cita starpā — palielinot pārredzamību; uzskata, ka ir jāpārskata ekonomiskā dialoga īstenošana, lai nodrošinātu pienācīgu parlamentāro uzraudzību; aicina Komisiju un Padomi reaģēt uz šo vajadzību, it īpaši — ciešāk iesaistot Eiropas Parlamentu, kā arī mudinot iesaistīties valstu parlamentus, lai uzlabotu valstu valdību atbildības uzņemšanos un demokrātisko kontroli, kā arī pienācīgi apspriežoties ar sociālajiem partneriem, pilsonisko sabiedrību un ieinteresētajām personām un tās iesaistot;
4. aicina pilnveidot fiskālā pakta 13. pantā paredzēto starpparlamentāro konferenci, lai vajadzības gadījumā būtu iespējamas saturīgas un savlaicīgas diskusijas;
5. mudina valstu parlamentus efektīvi iesaistīties valsts līmenī, nodrošinot, ka tiem ir tiesības saņemt informāciju no savas attiecīgās valsts valdības, kas darbojas Padomē;
6. aicina Līgumos paredzētās elastības iespējas izmantot, lai palielinātu Kopienas metodes izmantošanu, Padomē pārietu no vienprātības uz kvalificēta vairākuma balsošanu un, kad iespējams, ar koplēmuma procedūru iesaistītu Parlamentu; īpaši aicina pieņemt visaptverošu pārejas klauzulas paketi pārejai uz kvalificēta vairākuma balsošanas procedūrām Padomē attiecībā uz nodokļu jautājumiem un ES budžeta pašu resursiem;
7. atgādina, cik svarīga ir parlamentārā kontrole Savienības ekonomikas pārvaldībā; aicina Komisiju, pārskatot Savienības ekonomikas pārvaldības sistēmu, nodrošināt pienācīgu parlamentāro kontroli; atgādina par savu nostāju attiecībā uz tāda iestāžu nolīguma noslēgšanu, kas formalizētu Eiropas pusgada parlamentāro uzraudzību;
8. aicina stiprināt Parlamenta demokrātisko lomu ekonomikas pārvaldības sistēmā, cita

starpā attiecībā uz ilgtspējīgu Eiropas pārvaldību, lai tas varētu pienācīgi pārbaudīt lēmumus, kas pieņemti Ekonomikas un monetāro savienības (EMS) un euro kontekstā;

9. atgādina, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 121. un 126. pantu Eiropas Parlaments nevar ne pārbaudīt, ne grozīt ieteikumus, ko Padome pieņēmusi Eiropas pusgada ietvaros; uzskata, ka līgums ir steidzami jāpārskata, lai palielinātu demokrātisko leģitimitāti, nosakot, ka Parlaments apstiprina ieteikumus;
  10. uzsver, cik svarīgi ir koordinēt ekonomikas, sociālo un vides politiku Savienībā, lai radītu vairāk darbvieta un stiprinātu izaugsmi; aicina ņemt vērā EMS sociālo dimensiju un šajā sakarā atgādina, ka LESD 9. pantā ir norādīts, ka, “nosakot un īstenojot savu politiku un darbības, Savienība ņem vērā prasības, kas saistītas ar augsta līmeņa nodarbinātības veicināšanu, atbilstīgas sociālās aizsardzības nodrošināšanu, sociālās atstumtības apkarošanu”; uzsver, cik svarīgi ir īstenot Eiropas sociālo tiesību pīlāru (ESTP) un vidiskos mērķus atbilstoši ES klimatiskajām, vidiskajām un ilgtspējīgas attīstības saistībām; aicina Komisiju un Eiropadomi Savienības ekonomikas pārvaldībā steidzami ņemt šīs saistības vērā; aicina nolūkā sekot līdz dalībvalstu sniegumam ESTP principu aspektā pilnībā ņemt vērā sociālo rezultātu pārskatu; atgādina, ka saskaņā ar valstu praksi būtu jāapspriežas ar sociālajiem partneriem par ekonomikas, nodarbinātības un sociālo politiku, kā paredz ESTP;
  11. aicina Eiropas Centrālo banku (ECB) ievērot Ombuda ieteikumus
- ¹ un rūpīgi pārskatīt savu iekšējo politiku, lai ierobežotu interešu konfliktus, ko var radīt virpuļdurvju efekta prakse, kā arī ECB valdes un padomes locekļu dalība neformālos forumos, kuri ietver slepenas apspriedes ar privātā sektora augstākā līmeņa pārstāvjiem;
12. uzsver, ka ir vajadzīgi pienācīgi mehānismi, ar ko risināt ekonomikas satricinājumu jautājumu; atzinīgi vērtē atveseļošanas fonda *NextGenerationEU (NGEU)* izveidi kā vēl vienu svarīgu soli, taču norāda, ka ir vajadzīgas pastāvīgas finansiālā atbalsta programmas; atkārtoto, ka ir vajadzīgs efektīvs institucionālais satvars, lai šādus mehānismus un programmas pilnveidotu;
  13. uzsver, ka, ņemot vērā pašreizējo krīzi, Savienības ekonomikas sistēmas kontekstā ir svarīgi pievērst uzmanību pieaugošajam bezdarba un nevienlīdzības līmenim Eiropā; uzskata, ka viens no labākajiem veidiem, kā cīnīties pret šīm negatīvajām tendencēm, ir pastiprināt visus centienus veicināt jaunu un labāku darbvieta radīšanu Eiropā;
  14. uzsver bezdarba pārapsūdināšanas shēmu svarīgo lomu ekonomikas lejupslīdes laikā; šajā sakarā atzinīgi vērtē Eiropas pagaidu atbalsta instrumentu bezdarba risku mazināšanai ārkārtas situācijā (*SURE*) Covid-19 pandēmijas laikā; uzsver nepieciešamību iedarbīgi mazināt gan simetriskos, gan asimetriskos ekonomikas satricinājumus Savienībā;
  15. atzinīgi vērtē iestāžu nolīgumu pieņemšanu starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību, kā arī par jauniem pašu resursiem, tostarp par ceļvedi jaunu pašu resursu ieviešanai;

---

¹ Lieta 1697/2016/ANA par bijušā ECB priekšsēdētāja *Mario Draghi* iesaistīšanos G30.

16. atgādina, ka Nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ir atkārtots, ka Eiropas Parlamentam un Padomei kā likumdevējiem ir jāīsteno savas pilnvaras līdztiesīgi un ka tāpēc Komisijai pret šīm iestādēm ir jāattiecas vienādi, un uzsver valstu parlamentu lomu un atbildību;
17. atzinīgi vērtē *NGEU* kopējā parāda instrumentu emisiju un lēmumu par jaunu pašu resursu izveidi; tomēr pauž nožēlu par pašreizējo šā lēmuma ratifikācijas tempu un aicina dalībvalstis pastiprināt centienus šajā ziņā;
18. atgādina, ka saskaņā ar LESD 14. protokolu visām dalībvalstīm ir jāievieš euro;
19. atzīmē, ka Eurogrupa un Eurosamits ir neoficiāli diskusiju forumi Ekonomikas un finanšu padomē (*ECOFIN*) un Eiropadomē, un aicina tos integrēt Līgumu sistēmā; aicina dalībvalstis darboties Kopienas satvarā, nodrošinot Eiropas Parlamenta kā viena no likumdevējiem lomu un tā tiesības uz demokrātisko pārraudzību;
20. aicina Eurogrupai piemērot reglamentu, kas uzlabotu lēmumu pieņemšanas pārredzamību un pārskatatbildību, tostarp balsošanas procedūras un rezultātu publicēšanu;
21. atgādina par savu nostāju, ka būtu iespējams apvienot Eurogrupas priekšsēdētāja un ekonomikas un finanšu komisāra amatus un šādā gadījumā Komisijas priekšsēdētājam šis komisārs būtu jāieceļ par Komisijas priekšsēdētāja vietnieku;
22. atzīmē, ka dziļākai un noturīgākai EMS ir vajadzīga spēcīgāka pārvaldība, lielāka efektivitāte, mazāka sarežģītība un lielāka pārredzamība un ka principā noteikumiem nevajadzētu pārsniegt to, kas nepieciešams mērķu sasniegšanai;
23. uzsver, ka Covid-19 pandēmijas sociālekonomiskās sekas ir strukturālas un tām būs ilgstoša negatīva ietekme, tāpēc ir nepieciešams veikt Savienības makroekonomikas pārvaldības sistēmas, jo īpaši Stabilitātes un izaugsmes pakta (SIP), vispārēju pārskatīšanu;
24. turklāt uzskata, ka ir jānodrošina ienesīgas investīcijas, kuru mērķis cita starpā būtu stiprināt ESTP, divējādo pārkārtošanos un pētniecības un inovācijas nozari; šajā kontekstā atgādina, ka Eiropas Fiskālā padome ir ierosinājusi dažus konkrētus izaugsmi veicinošus izdevumus atbrīvot no neto primāro izdevumu pieauguma ierobežojuma;
25. atzinīgi vērtē to, ka vispārējā izņēmuma klauzula ļauj Komisijai un Padomei veikt nepieciešamos politikas koordinācijas pasākumus un būtiskas publiskās investīcijas, lai reaģētu uz veselības, sociālo un ekonomisko krīzi SIP noteikumos balstītajā satvarā; uzsver, ka vispārējās izņēmuma klauzulas aktivizēšanai, kas ļauj dalībvalstīm uz laiku atkāpties no korekcijas gaitas ceļā uz vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanu, būtu jāpaliek aktīvai, līdz epidemioloģiskie apstākļi ļaus normalizēt saimniecisko darbību; atzīmē, ka pašreizējie provizorisks rādītāji liecina, ka vispārējās izņēmuma klauzulas piemērošana varētu turpināties arī 2022. gadā;
26. atgādina, cik svarīga ir dzimumu līdztiesība, kas paredzēta Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 23. pantā; atgādina, ka, izvirzot kandidātus Savienības ekonomikas un monetāro lietu amatam, ir jāievēro kvalifikācijas, pieredzes un dzimumu līdzsvara principi; aicina valstu un ES iestādes nodrošināt šo principu ievērošanu un atgādina par

Parlamenta 2019. gada 14. marta rezolūcijas par dzimumu līdzsvaru, izvirzot kandidātus amatiem ES ekonomikas un monetāro lietu jomā², 4. punktā pausto nostāju, kur Parlaments apņemas neņemt vērā kandidātu sarakstus, kuros nav ievērots dzimumu līdzsvara princips, kā arī prasības par kvalifikāciju un pieredzi atlases procesā;

27. atgādina par savu aicinājumu Padomei, jo īpaši nesenajā 2020. gada ziņojumā par ECB, sagatavot dzimumlīdzsvarotu kandidātu sarakstu attiecībā uz visām gaidāmajām ECB vakancēm un darīt to zināmu Parlamentam, tādējādi ļaujot Parlamentam uzņemties jēgpilnāku padomdevēja lomu valdes locekļu iecelšanas procesā;
28. uzskata, ka EMS izveide nav nošķirama no tiesiskuma ievērošanas un banku savienības izveides pabeigšanas; atzinīgi vērtē to, ka pieņemta Regula (ES, *Euratom*) 2020/2092 par vispārēju nosacītības režīmu Savienības budžeta aizsardzībai³;
29. uzsver Eiropas Parlamenta svarīgo lomu sarunās par tās pieņemšanu; šajā kontekstā atgādina, ka regula ir pilnībā piemērojama;
30. uzsver, cik svarīgas ir debates par ekonomikas pārvaldību ar iedzīvotājiem, pilsoniskās sabiedrības organizācijām un sociālajiem partneriem, kā arī ar dažādām Eiropas, nacionālā, reģionālā un vietējā līmeņa ieinteresētajām personām konferences par Eiropas nākotni ietvaros;
31. aicina pienācīgi ņemt vērā konferences secinājumus; apņemas bez kavēšanās veikt īstus konferences pēcpasākumus, iesniedzot tiesību aktu priekšlikumus, ierosinot Līguma grozījumus vai citādi; aicina abas pārējās iestādes apņemties darīt to pašu;
32. aicina īstenot SIP pārskatīšanu, kā arī iekļaut ES tiesību aktos Eiropas Stabilitātes mehānismu un vienoto noregulējuma fondu, lai uzlabotu ekonomikas pārvaldības demokrātisko pārskatatbildību un pabeigtu EMS izveidi;
33. prasa nākamajā Līgumu pārskatīšanā visās ekonomikas un finanšu politikas jomās atcelt ierobežojumus, kas paredz vienprātību Padomē un tādējādi ierobežo Parlamenta koplēmuma pilnvaras;
34. prasa Eurogrupu pārveidot par Padomes sastāvu.

---

² OV C 23, 21.1.2021., 105. lpp.

³ OV L 433 I, 22.12.2020., 1. lpp.

**INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU
ATZINUMU SNIEDZOŠAJĀ KOMITEJĀ**

Pieņemšanas datums	13.4.2021
Galīgais balsojums	+: 23 -: 4 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Gerolf Annemans, Gabriele Bischoff, Damian Boeselager, Geert Bourgeois, Fabio Massimo Castaldo, Leila Chaibi, Włodzimierz Cimoszewicz, Gwendoline Delbos-Corfield, Pascal Durand, Charles Goerens, Esteban González Pons, Sandro Gozi, Brice Hortefeux, Laura Huhtasaari, Giuliano Pisapia, Paulo Rangel, Antonio Maria Rinaldi, Domènec Ruiz Devesa, Jacek Saryusz-Wolski, Helmut Scholz, Pedro Silva Pereira, Sven Simon, Antonio Tajani, Mihai Tudose, Guy Verhofstadt, Rainer Wieland
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Othmar Karas, Niklas Nienäß

**ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAĶSTA**

23	+
NI	Fabio Massimo Castaldo
PPE	Esteban González Pons, Brice Hortefeux, Othmar Karas, Paulo Rangel, Sven Simon, Antonio Tajani, Rainer Wieland
Renew	Pascal Durand, Charles Goerens, Sandro Gozi, Guy Verhofstadt
S&D	Gabriele Bischoff, Włodzimierz Cimoszewicz, Giuliano Pisapia, Domènec Ruiz Devesa, Pedro Silva Pereira, Mihai Tudose
The Left	Leila Chaibi, Helmut Scholz
Verts/ALE	Damian Boeselager, Gwendoline Delbos Corfield, Niklas Nienäß

4	-
ECR	Geert Bourgeois, Jacek Saryusz-Wolski
ID	Gerolf Annemans, Laura Huhtasaari

1	0
ID	Antonio Maria Rinaldi

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas

**INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU
ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ**

Pieņemšanas datums	21.6.2021
Galīgais balsojums	+: 38 -: 6 0: 12
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Gunnar Beck, Marek Belka, Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Gilles Boyer, Francesca Donato, Engin Eroglu, Markus Ferber, Jonás Fernández, Raffaele Fitto, Frances Fitzgerald, Luis Garicano, Sven Giegold, Valentino Grant, Claude Gruffat, Eero Heinäluoma, Stasys Jakeliūnas, France Jamet, Othmar Karas, Billy Kelleher, Ondřej Kovařík, Georgios Kyrtos, Aurore Lalucq, Philippe Lamberts, Aušra Maldeikienė, Pedro Marques, Fulvio Martusciello, Costas Mavrides, Jörg Meuthen, Csaba Molnár, Siegfried Mureşan, Caroline Nagtegaal, Luděk Niedermayer, Lefteris Nikolaou-Alavanos, Piernicola Pedicini, Kira Marie Peter-Hansen, Sirpa Pietikäinen, Dragoş Pîslaru, Evelyn Regner, Antonio Maria Rinaldi, Alfred Sant, Martin Schirdewan, Joachim Schuster, Ralf Seekatz, Pedro Silva Pereira, Paul Tang, Irene Tinagli, Ernest Urtasun, Inese Vaidere, Johan Van Overtveldt, Stéphanie Yon-Courtin, Marco Zanni, Roberts Zīle
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Manon Aubry, Chris MacManus, Eva Maydell

**ATBILDĪGĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA**

38	+
PPE	Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Markus Ferber, Frances Fitzgerald, Othmar Karas, Georgios Kyrtos, Aušra Maldeikienė, Fulvio Martusciello, Eva Maydell, Siegfried Mureşan, Luděk Niedermayer, Sirpa Pietikäinen, Ralf Seekatz, Inese Vaidere
Renew	Gilles Boyer, Engin Eroglu, Luis Garicano, Billy Kelleher, Ondřej Kovařík, Caroline Nagtegaal, Dragoş Pîslaru, Stéphanie Yon-Courtin
S&D	Marek Belka, Jonás Fernández, Eero Heinäluoma, Pedro Marques, Costas Mavrides, Csaba Molnár, Evelyn Regner, Alfred Sant, Joachim Schuster, Pedro Silva Pereira, Paul Tang, Irene Tinagli
Verts/ALE	Sven Giegold, Philippe Lamberts, Kira Marie Peter-Hansen, Ernest Urtasun

6	-
ID	Gunnar Beck, Jörg Meuthen
NI	Lefteris Nikolaou-Alavanos
The Left	Manon Aubry, Chris MacManus, Martin Schirdewan

12	0
ECR	Raffaele Fitto, Johan Van Overtveldt, Roberts Zile
ID	Francesca Donato, Valentino Grant, France Jamet, Antonio Maria Rinaldi, Marco Zanni
S&D	Aurore Lalucq
Verts/ALE	Claude Gruffat, Stasys Jakeliūnas, Piernicola Pedicini

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas